

Mi történt a Műegyetem tüzeseténél?

Dr Cziva Oszkár, Heizler György

2006. augusztus 8-án 21.13-kor a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem „K” épületéből riasztás érkezett, mely szerint a -2 szinten lévő lőtérben a lőszerfogó fal kigyulladt. Senki sem gondolta ekkor, hogy ez a tüzeset minden idők legtragikusabb beavatkozása lesz. Az oltást nehezítette a föld alatti -2 szinten lévő kárhelyszín, az egyetem alagsorának labirintusszerű kialakítása, a lőszerfogó falba beépített nagymennyiségű gumianyag égése, melynek következtében jelentős hőterhelés, illetve szinte átláthatatlan füst alakult ki.

Tűzjelzés és riasztás

A FTP Hírközpontjába 21.12⁵⁰ órakor érkezett az első jelzés telefonon, miszerint a BME-en, a lőtérben hátul kigyulladt a lőszerfogó fal. Ezt követően 21.16⁰¹ órakor a 112-es segélyhívó számon újabb jelzés érkezett a tűzről, amely szerint a golyófogófal mögött gumiabroncsok vannak, melyet kívülről fával borítottak. A kiegészítő információ szerint az égő helyiség az alagsor alatt egy szinttel, a -2. közmű szinten található.

Sajnos itt az életveszélyről, majd a gumi égéséről szóló információ továbbítása elmaradt. A hatályos riasztási rend szerint II. fokozat elrendelésére lett volna szükség, amennyiben kiemelten a műszaki egyetemre koncentrálnak, azonban a kezelő a nyár/éjszakai időpontra való tekintettel I-es fokozatot rendelt el.

40 méter, plusz két emelet

A Műegyetem pinceszintje világosban is labirintusnak tűnik. Az elsőként leérkező számára a raktározás rendje, vagy inkább rendtelensége erre még rátesz egy lapáttal.

Elsőre úgy tűnik, hogy a lőtér és előtere kivételével inkább a leselejtezett és valamilyen rejtélyes okból megtartott bútorok és egyéb tároló helyeként funkcionál.

Erre a pinceszintre a Duna partra néző főbejáraton az aulába jutva egy oldalfolyosóra nyíló csigalépcsőn lehet lejutni két szintet haladva. Azért kell két szintet lemenni, mert a -1 szint az udvar felé földszintnek minősül, innen továbbhaladva jutunk a -2., azaz a pinceszintre.

Innen az előtérből egy tömlőnyi úttal a lőtér bejáratáig jutunk, újabb másfél tömlőhossz a lőtér végéig ér. Így leírva egyszerű, de megélve ez a kb. 50 méter és a plusz két emelet az életet jelentette.

Vonulás és első beavatkozás

A **21.13** órakor leriasztott két gépjárműfecske - XI/1-es és XI/2-es – 10 fővel, a metróépítés miatt, előre megbeszélte módon, más útvonalon közelítette meg a helyszínt. A káreset szempontjából kedvezőbb útvonalon haladó XI/2-es érkezett meg először a helyszínre (**21.22** órakor). Ekkor rádiópon pontosította a XI/1 részére az eset helyét.

A kiérkező XI/2 szerparancsnokát a jelzést adó civil személy várta a főbejárat előtt. A szerparancsnok utasítást adott az alapvezeték megszerelésére. Miután az őt fogadó személytől információt kapott, hogy a tüzeset a pincerészen van, a tájékoztatást adó személlyel, készenléthe helyezett légzőkészülékkel a -2. szintre ment, ahol a lőtér előtere előtt lévő négyes elágazásban (a négyes elágazás lőtér felé vezető teli fém ajtaja zárt állapotban volt) további információt kapott. Az információ szerint a lőtér belsejéből több fegyvert és lőszer elhoztak, azonban a lőtér bejáratától balra lévő szekrényben fegyver, lőszer és lőpor található. Eközben szintén az előtérbe érkezett a XI/1. szolgálatparancsnoka a XI/1 1-es és 2-es beosztottjával. A lépcsőn lefektetett alapvezetékre a lépcsőház előtéréből kijutva helyezték el az osztót. (3. számú helyiség) Az osztóra 2 db „D” tömlővel sugarat szereltek. A sugárcsőig

történő vízadás után kezdték meg a behatolást úgy, hogy a velük lévő civil személyre a XI. szolgálatparancsnoka Revitox álarcát is ráadták a felderítés elősegítése érdekében. Ekkor a helyszínen még relatíve jó látási viszonyok (kb. 5 méter) uralkodtak, az elektromos berendezések működtek.

Ezt követően a beavatkozók sugárfedezet mellett kinyitották a tömör fémajtót. Innen tapogatózva tudtak tovább haladni a lőtér előterébe (4. számú helyiség). Tájékozási pontként az ajtótól balra lévő netzháló és a mögötte lévő vezetékek szolgáltak mindaddig, míg a lőterre nyíló ajtóbejáratához nem értek. Ekkor négy tűzoltó és a Revitoxsal védett bejelentő megkezdte a lőterre való behatolást (5. számú helyiség). A lőtér hátsó részéből a beavatkozók tűzre utaló hangokat hallottak. A tüzet látni nem lehetett, ezért tovább haladtak előre. Ebben az időpontban, azaz **21.25**-kor a tűzoltásvezető a fokozatot II. kiemeltre emelte, ami után a polgári személlyel elkezdte a visszavonulást, egyben a többieket is erre utasította. (A tűzoltásvezető kb. 6 percig volt a füsttel telt térben légzőkészülékben, de ez esetében 12 percnél minősül a Revitox álarc használata miatt.) A vasajtók a beavatkozás során nyitva maradtak, így az előtér majd az íves karú lépcsőház füsttel telítődött.

A II. riasztási fokozat végrehajtása

21.25 órakor a hírközpont nyugtázta XI/1-es visszajelzését, a fokozat II-es, de a riasztás kiadása közben meghibásodott a hírközpont számítógépes rendszere. A rendszer helyreállítására irányuló próbálkozások alatt múlt az értékes idő.

A tűzoltási csoport parancsnoka (TCS2) a korábbi hírforgalmazást hallgatva, telefonon érdeklődik és megkezdte a vonulást. Ez mintegy 4 perc késedelmet jelentett, mint ahogy II-esre minősítették az esetet. Ezután a hírközpont egyenként telefonon riasztotta az egységeket, ez is némi késedelmet jelentett.

Ami a hírközpont hibájából róható fel a telefonos riasztáson túl, a kárhelyszínről érkező hiányos visszajelzésekre nem reagált, nem adott rádióon határozott utasítást a helyszínen lévők felé a rövid, tömör tájékoztatásra, így a kialakult helyzetet nem volt képes teljes körűen követni.

Csoport és roham a helyszínen

A Tűzoltási csoport (Tcs/2) parancsnoka **21.36**-kor érkezik a helyszínre és a már a pincéből visszavonuló szerparancsnokkal a 0. szint bejáratához érkezve találkozott. A szerparancsnok tájékoztatta a lent tapasztaltakról, és a rajta lévő légzőkészüléket újra üzembe helyezve - 160 bar nyomás mellett - ismét lehatolt a káreset helyszínére. A csoport parancsnoka, a csigalépcsőn lefelé menet, értékelve a helyzetet, 21.38-kor átvette az irányítást. Ebben az időpontban érkezett ki a Roham/2 (R2) a helyszínre és a R/2 parancsnoka valamint a Roham 1, 2, 3, 4-es beosztottja is haladt a lőtér felé (**21.40** órakor), és a rossz látási viszonyok között a tömlő segítségével lehatoltak a 3. számú helyiségig, ahol az osztó is volt.

Eközben a szerparancsnok a tűzoltás-vezetőt a 4. számú helyiség bejáratánál tájékoztatta a további útvonalról. Javasolta, hogy az ekkor már nyitott fémajtó után tájékozási pontként a netzhálót és a mögötte lévő csöveket használják mindaddig, míg a tőlük bal kézre lévő lőtérbejáratot el nem érik. Ő maga – emlékeztetőül 160 bar-os légző nyomással indult vissza – helyesen, visszafordulva indult légzőkészüléket cserélni. Vele volt még egy XI-es sisakjelzésű tűzoltó, mint a későbbiekben kiderült Ő volt a 2-es beosztású kolléga. Ez a későbbiek miatt vált különösen fontossá.

Intézkedés, behatolás

Kiérkezése 4. percében **21.40** órakor a tűzoltásvezető elszívó ventilátor, fecskendő és légzőbázis leriasztását kérte.

A R2 legénysége ekkor osztóra szerelt 2 db „C” tömlővel megkezdte a lőtérre való behatolást és a beavatkozást. A felderítést a R2 parancsnoka és a tűzoltás-vezető hőkamerával hajtott végre.

A helyzetet nehezítette, hogy a lőtér bejáratától balra és jobbra bútorok, lőállások voltak, néhány métert megtéve pedig a lőpadok helyezkedtek el. Ezek kitapogatásával és a lőállások „ajtájának” megkeresésével tudtak csak a felderítők előre jutni.

A tűz helyszínén ekkor a tűzoltás-vezető, valamint a R2, öt fős legénysége tartózkodott, az említett XI. kerületi tűzoltóval kiegészülve. (Ő a későbbi pontosítások szerint az egyik elhunyt kollégánk volt.) A tűzoltás-vezető a helyszínen intézkedett arról, hogy a megszerelt sugárral a lőtérre behatol a tűzoltás vezető a R2/pk valamint az 1-es és 2-es. A 3-as 4-es az osztónál várakozik. A behatolás során egyértelművé vált, hogy hosszabbítani kell a tömlőt, ezért a kettes visszament az osztóhoz és a hosszabbítás céljából a 3-as és 4-es vele együtt behatolt a lőtérre.

A beavatkozást végzők előre haladtukban ekkor már elhagyták a lőtéren lévő lőállásokat, amikor a tűzoltás-vezető a hőkamerával behatárolta a tűz fészket. A nehézségek ellenére ez a tűzoltás-vezető lehatolását követő 18. percben történt meg.

A visszavonulást megkezdő első tűzoltó a tömlőn haladva kétszer is a sugárcső felé ért. Ekkor (a Hírközpont hangfelvétele szerint **22.01** órakor) az irányítási pont kéri, hogy „revitoxszal küldjenek le valakit, mert nem találnak ki”. Erre a tűzfészek felderítése után 4 perccel került sor.

Visszavonulás, akadályok

A tűzoltás-vezető a helyszínre érkező IX/1-es öt főjét a -2 szintre kérte és az alábbi feladattal bízta meg: pk. és első részleg tartózkodjon az előtérben, a hátsó részleg pedig az osztó környékén. Meghatározta az első részleg részére, hogy a várható feladat a működő sugár átvétele lesz a Rohamtól. A hátsó részleg az osztó mellett készenlétben várakozik. A körülmények a kiadott feladatokat megváltoztatták, a teljes állomány (IX/1) az életmentésben vett részt.

A lőtéren lévő SzM elmondása szerint érezte, hogy vissza kell vonulnia, mivel a palackban lévő levegő a jelzősíp megszólalásakor már nem lesz elég a visszavonulásra. Ekkor neki 90 bar, társának 150 bar állt rendelkezésére. Ezért párjával együtt a nyomás alatt lévő tömlő mentén indultak vissza, de a kijáratot nem találták, és időközben megszólalt egyikük légzőkészülékének jelzősípja. Ekkor a tűzoltás-vezető kiadta a visszavonulásra vonatkozó parancsot. A sugárcsőnél tartózkodó R2/1-2-es tűzoltói is megkezdtek a visszavonulást a tömlő mentén és a kivezető út keresése során találkoztak azzal a kollégával, akinek a légzőkészülék jelzősípja már folyamatosan jelzett. (Ez kb. **22.00** órakor zajlott.) Ezután a R2/1-es tűzoltó a sípoló készülékkel haladó tűzoltót és a párját a tömlőn négykézláb haladva megpróbálta kivezetni.

Feltehetőleg a lőtérről kivezető ajtónyílásig jutottak, amikor valamilyen ok következtében elestek, és ezt követően eltávolodtak egymástól. Közülük a R2/1-es itt észlelte, hogy a társa nem fogja a légzőkészülékét. Keresni kezdte, de a körülmények miatt erre csak a közvetlen közelében volt képes, majd amikor ez nem vezetett eredményre, az életét mentve továbbra is a tömlő mentén lassan, tapogatva haladva ért a felszínre. A sípoló légzővel elindult kollégát (R2/3as) a XI/1-es és a VIII/2-es gépjárműfecskendő állományából 5-en az előtérből hozták a felszínre, **22.02**-kor. A kárhelyszínen készült videofelvétel tanúsága szerint a társával (R2/4) **22.08** órakor jelentek meg a lépcsőfordulóban.

Ezzel egy időben - a palackcsere végrehajtását végző XI/26-os halotta, hogy a tűzoltás-vezető rádión revitoxot kér – a XI fent lévő állománya azonnal indult a pincerészbe. A Hírközpont számítógépe által rögzített hangfelvétel alapján **22.08** és **22.09** óra között, akin légző volt, mindenki elindult lefelé.

Ebben az időben a fokozatot III. kiemeltre emelik, és egyben a III. mentőszert kérik a helyszínrre.

III-as kiemelt fokozat

A riasztást a Hírközpont rendben végrehajtotta, elsőként csak a III/1-es szert riasztotta, mert megállapítása szerint az előzőekben riasztott erők már kielégítették ezzel együtt a III. riasztási fokozatot. Ez a megállapítás szakmailag helyes volt. Ezt követően a kint lévő egységek kérésére a III. mentőszert és az V/1-est pluszban leriasztották a kárhelyre.

A III-as riasztási fokozat elrendelését követően a híradó (üzemi és tartalék) csatornák szétválasztására nem került sor. A helyszínen a tűzoltás-vezető erre nem intézkedett, s a Hírközpont sem irányította át a többi káreset rádióforgalmazását a tartalék csatornára. Ez azonban döntően nem befolyásolta a kárelhárítás menetét.

Menteni a kollégákat

A XI. szerparancsnoka leérkezve a lőtér bejáratához több légzőkészülék szipolását is hallotta. Kiabálva jelezte, hogy nála revitox készülék van. Az előtérben (3. számú helyiségben) a felé közeledő arcára rányomta a revitoxát, majd az álarc csatlakoztatása után felkísérte a felszínre. A videofelvétel tanúsága szerint **22.12** órakor hozták fel ezt a személyt revitoxszal. Az ezt követő időszakban mentik ki a kollégák a tűzoltás-vezetőt, eszméletlen állapotban, **22.14**-kor. Az aulában közben zajlik a kimentettek vagy kimerültek ápolása.

Sajnos egyfajta tanácstalanság volt a fent lévők körében: nem rendelkeztek ismerettel a kihozott személyekről, illetve a még a mélyben lévők számáról, hiszen a mentőszolgálat azonnal elszállította a sérülteket. A kárfelszámolás ezen idejében a kárterületre való belépőkről nem készült nyilvántartás, ezért tanácstalanság volt a tűzoltók tartózkodási helyéről. Ennek következtében egymástól kérdezik, hogy ki lehet még lent.

22.25 órakor a III/1-es állománya lehatol a csigalépcsőn a káreset helyszínére, és **22.30** órakor a III. szolgálatparancsnoka jelenti, hogy 1 tűzoltót megtaláltak és próbálják kihozni. A kollégát a lőtér ajtónyílásában, fekvő állapotban találták meg.

A mentés végrehajtására a szűk csigalépcsőn több mint 5 percre volt szükségük.

Közben **22.28** órakor a fokozatot V. kiemeltre emelik és 6 fős gépjárműfecskeket kérnek a helyszínrre.

22.30 órakor a Tűoltási és Mentési Főosztályvezető a helyszínrre érkezik. Tájékozódás után átveszi a tűzoltás irányítását, és kinevezi az TCS1 vezetőjét háttérparancsnoknak, és intézkedik a létszámenellenőrzés végrehajtására, valamint a 0. szintről a pinceszint irányába lehatolók regisztrációjára.

Ezzel egyidejűleg folyik a további lent rekedtek felkutatása. A második halálos áldozattal **22.49** órakor jelenik meg a mentőegység a csigalépcsőn, majd **22.59** órakor újabb tűzoltót hoztak fel.

Tragédia

Az események rekonstrukciója alapján megállapítható, hogy elsőként felhozott tűzoltót a már említett helyen találták meg. A boncolási jegyzőkönyv alátámasztja ezt a megtalálási helyzetet, mert a halál okát szén-monoxid mérgezősként jelöli meg.

Ezt követően a második elhunyt kollégát a lőtéren a bejáratától balra, a lóasztalok alatt fedezték fel, akire összehúzódott testhelyzetben, légzőkészülékben, de álarc nélkül, védőfelszerelésben, sisak nélkül találtak rá a mentőegységek.

A harmadik hősi halottra – ugyancsak a lőtéren – a bejáratától balra, közvetlenül az ajtó mögött sisak nélkül, légzőkészülékben találtak rá, akinek a halálát fulladás okozta. A boncolási jegyzőkönyv szerint tüdejébe szén-monoxid nem jutott.

Mivel a létszámellenőrzés első körben nem vezetett egyértelmű eredményre (ez részben az elszállított sérültek miatt következett be), a tűzoltás-vezető vezetésével a XXII/1-es legénységével ismételt felderítést végeztek a további személyek felkutatására. **23.04** órára megtörtént a létszám pontosítása, illetve egyértelművé vált, hogy a -2. szinten nincs több személy.

Tűzoltás

Ezt követően a tűzoltás szervezése megtörtént. Speciális habfolyatóval és kézi habsugárcsővek szakaszos bevetésével, a lőtér könnyűhabbal történő elárasztásával, a tüzet **04.58-ra** lefeketítették. Ezzel egyidejűleg elsőként a fokozatot 00.34-kor III-asra, majd 05.44-kor I-es fokozatra visszaminősítették.

Tömlők a zárt térben

A tömlők jelentős szerepet töltek be a tragédia kialakulásában. Az osztótól elsőként 2 db „D” tömlőt szerelt a XI/1-es állománya, amely a lőtér bejáratáig ért el. Ezt követően az osztótól „C” tömlővel sugarat szereltek. A tömlő vége egy-két méterrel a lőtér bejáratú ajtaja előtt (4. számú helyiségben) ért véget. Erre a tömlőre újabb „C” tömlőt szereltek a lőtérről emlékeik szerint „visszafelé gurítva”, majd még 1 db „C” tömlővel visszafelé gurítva ismét meghosszabbították a tömlőt. Valószínű, hogy a zsúfolt térben a lőállványok között a mindössze 25 m hosszú lőtéren az utolsó két tömlő a víznyomás hatására hurkot vetett. A légzősípok megszólalását követően a vízzel teli tömlőn történő helyes útvonal megtalálását ez a hurok nagymértékben befolyásolta.

Ezzel egyidejűleg az útvonalon több fizikai akadály volt (beszorult a lába, beverte a sisakját, vízvezetékek kiállása, sisakot, álarcot letépték). Ez a hurok feltételezhetően a lőtéren belül a lőállások, löpadok környékén alakult ki, ez a magyarázata a szűk térnek és az érzékelt akadályoknak. A helyszíni kísérlet, valamint a III/1-es állományának elmondása alapján az osztótól a lőtér bejáratáig a tömlőn hurok nem alakult ki.

Az eset körülményeit vizsgáló bizottság megállapítása szerint ez a hurok-kialakulás okozta a roham legénységének eltévedését, majd a levegő fogytával egyfajta pánikhelyzet kialakulását, amely még fokozottabb mértékű levegőfogyáshoz vezetett, ezért az állomány időhátrányba került. A szűk térben szinte egymást akadályozva tudtak csak mozogni, miközben a térérzékük is romlott.

Ezt követően kér a tűzoltás-vezető segítséget rádión, amire elsőként a XI/2-es állománya érkezik és segít az eltévedteknek, valamint a sérülteknek a füsttel teli lőtér elhagyásában.

Létszám és erő mérleg

Az V. riasztási fokozat elrendelésétől — a III-as kiemeltre történő visszaminősítésig — egyidejűleg 15 gépjárműfecskeendő 78 fővel, és 14 különleges szer 29 fővel volt a helyszínen.

A Bizottság megállapítása szerint a Hírközpont a káreset folyamán értesítési és jelentési kötelezettségeinek – a rendelkezésére álló információk felhasználásával – eleget tett.

Az eset során a Fővárosi Tűzoltóparancsnokság hivatásos állományából 3 fő tűzoltó elhunyt, és 7 fő tűzoltót különböző tünetek miatt kórházba szállítottak.

Okok, következtetések

- A tüzeset helyszíne egy olyan pincerendszerben kialakított, szinte szellőzés nélküli helyiség, amelynek megközelítése bonyolult volt, mivel a lőtér eléréséig többször megfordult az ember a saját tengelye körül. (A füsttel még kevésbé telített visszaúton a szemtanú is eltévedt.)
- A lőtéren 60 darab gumiköpenyből épített fal szolgálta a lövedékek felfogását, amit kívülről fával borítottak. A begyulladt gumiköpenyek a tökéletlen égés következtében nagymennyiségű kormot és mérgező gázokat bocsátottak ki. A hő-és a füst elvezetéséről ebben a fázisban nem lehetett szó. A mozgást gátolták a lőtér bejáratától számított mintegy 6 méteres szakaszon elhelyezett löállások, löpadok, munkaasztalok, fegyverállványok.
- A tűz keletkezési ideje még nem ismert, de a füstképződés alapján valószínűsíthető, hogy a tűzjelzés előtt megkísérelték a tűz oltását.
- A tűzjelzés fogadása nem teljesen a szabályoknak megfelelően történt, így az elsőként kiérkező egységek, fa égésére számítva „D” sugarat szereltek. Ez a megfelelő hatékonyságú sugár megszerelésében késedelmet szenvedett. A felderítés során derült ki a beavatkozók számára, hogy a lőtéren fegyverek, löszerek vannak és gumi ég. Ezt követően a szakmai szabályoknak megfelelően a tűzoltás-vezető magasabb riasztási fokozatot rendelt el.
- A beavatkozás következő fázisában a tömlőhosszabbítás során – mintegy 3-5 méterrel voltak rövidebbek a szükségesnél – a már említett szűk terület és a zsúfoltság miatt a felhalmozódott többlettömlő mennyiség a löpad körüli területen megtekeredett, hurkokat alakított ki. Ilyen körülmények között ez nem egyedi jelenség.
- Ebben a térben heten tartózkodtak akkor, amikor az első párnál (Roham 2 második részlege) jelentkező levegő mennyiség csökkenése miatt megfelelően indultak vissza, de a tömlő mentén nem a kijáratot érték el. Ebben az időszakban szólalt meg a légzőkészülék figyelmeztető hangjelzése. A tűzoltás-vezető ekkor még átlátta a helyzetet, döntött: mindenki hagyja el a lőtérrel. A kijutás során valamennyien ugyanabba a csapdába estek, többször a kiindulási helyre jutottak vissza. Elvesztették bizalmukat a biztos kijutást jelentő vízzel teli tömlőben. A felfokozott izgalmi állapotban a levegő rohamosan fogyni kezdett. A pánik kitört és elharapódzott.
- A lőtér előterében lévő mentést segítő rajok hatékonyan tudtak részt venni az odáig kijutó tűzoltók útba igazításában, de csak abban az esetben, ha még a józan megfontolás és nem az „életösztön” volt a meghatározó.

Összességében megállapítható, hogy a tűzjelzés vétele, a riasztás és a helyszíni beavatkozás hiányosságai egyértelműen nem hozhatók ok-okozati összefüggésbe a tragédia kialakulásával.

Szolgálatteljesítés során elhunyt tűzoltók

Pintér Gábor tű. fhdgy.,	Roham/2;	parancsnok
Horváth Ákos tű. hdgy.,	Roham/2;	beosztott tűzoltó
Reppmann Károly tű. hdgy.,	Újbudai Tűzörség,	beosztott tűzoltó

Kórházi ápolásra szorultak

a) füstmérgezettek:

Kiss László tű. alez.,	Tűzoltási Csoport/2;	csoportvezető
Dudás Csaba tű. törm.,	Roham/2;	beosztott tűzoltó

b) füst jutott a szervezetükbe:

Szappanos Mihály tű. ftörm.,
 Farkas Zsolt tű. ftörm.,
 Erdész Attila tű. ftörm.,

Roham/2; beosztott tűzoltó
 Józsefvárosi Tűzország, beosztott tűzoltó
 Újbudai Tűzország, beosztott tűzoltó

c) fizikailag kimerültek:

Asztalos Attila tű. fhdgy.,
 Németh Zsolt tű. ftörm.,

Ferencvárosi Tűzország, szolgálatparancsnok
 Ferencvárosi Tűzország, beosztott tűzoltó

(Közülük az egyik két normál és egy duplapalack, a másik két teljes palack levegőt elhasználva mentette társait. Aki már kiszívott két palackot egymás után annak van elképzelése mit jelent négyet kiüríteni.)

Dr Cziva Oszkár tű. ezds, főosztályvezető, Fővárosi Tűzoltó-parancsnokság, Budapest
 Heizler György tű. ezds., igazgató, Somogy megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság,
 Kaposvár